

foretages en omfattende Konservering, hvorved bemærkes, at mindre Partier af Ruinen allerede er saa medtaget, at de kun kan reddes ved en planlagt Tildækning med Jord, ved hvilket Arbejde man da til Gengæld vil kunne fremdrage andre, hidtil uudgravede Bygningsrester. Ogsaa Gaasetaarnet, den eneste tilbagestaaende Bygning, er stærkt truet af Ødelæggelse, idet Taarnets kobbertækkede Spir efterhaanden er blevet saa skrøbeligt og utæt, at det maa underkastes stadige Reparationer. Disse har dog nu vist sig utilstrækkelige, idet de voldsomme Storme i Efteraaret 1921 har haft en katastrofal Virkning ved mangfoldige Steder at løsrive Kobberet fra Underlaget, saaledes at endog et Stykke af Taget er fuldstændig flænget op. Da en Reparation heraf er ugørlig, vil det være nødvendigt, at hele Taget nedtages og omlægges, hvilket vil medføre betydelige Udgifter saavel til Arbejds løn som til Anskaffelse af nye Kobberplader og nyt Træværk i det Omfang, dette vil kræves.

Direktionen for Nationalmuseet har ment, at en 2-aarig Bevilling paa i alt 25 000 Kr. vil være tilstrækkelig til at bringe Forholdene paa Fode. Idet bemærkes, at Ministeriet under Hensyn til det anførte meget maa anbefale, at det ansøgte Beløb stilles til Disposition i nævnte Øjemed, skal man derfor anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for 1923—24 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af nærværende Ministerium:

Til § 19 A. VIII. B. 6. a. Vedligeholdelse og Tilsyn med Hammershus, Vordingborg og Koldinghus Slottes Ruiner, Nyborg Slot, Fredericia Volde og andre fredede Mindesmærker fra historisk Tid.

Beløbet forhøjes med 12 500 Kr.

I Teksten tilføjes:

„Overordentligt til Istandsættelse af Vordingborg Slotsruin, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 25 000 Kr.“

JACOB APPEL.

Til Folketingets Finansudvalg.

Cai Hegermann-Lindencrone,
Fm.

Fra Direktøren for Nationalmuseet har Ministeriet modtaget Indstilling om, at der paa Finansloven for 1923—24 maa blive tilvejebragt en 2-aarig Bevilling paa i alt 8 000 Kr. til Fortsættelse og Afslutning af den paabegyndte Istandsættelse af Ruinerne af den ved Herregaarden Bjørnsholm ved Limfjorden beliggende Vitskøl Klosterkirke.

Den nævnte Kirke, der er grundlagt i 1158 af Valdemar den Store, har ved sin Opførelse dannet et smukt og rigt Bygningsanlæg, der har indtaget en enestaaende Stilling i den middelalderlige kirkelige Arkitektur, ligesom den gennem det Materiale, hvoraf den er bygget, har ydet et vigtigt Bidrag til Arkitekturhistorien ved at give et sikkert Tidspunkt for Teglstensarkitekturens Begyndelse. Fra det 17de Aarhundrede kom Kirken mere og mere i Forfald, og efter at Gaardens Ejer i Klosterbygningens nordre Fløj havde indrettet en ny Kirke, som i 1668 blev anerkendt som Sognekirke, blev den gamle Kirke for største Delen nedrevet. Ved en i 1896 og følgende Aar med dertil givne særlig Bevilling foretaget Udgravning er imidlertid ikke blot hele Kirkens Grundplan, men ogsaa betydelige Bygningsrester bragt for Dagen. Efter Udgravningens Afslutning paabegyndtes der straks en Istandsættelse og Konservering af Ruinen, men Istandsættelsen blev afbrudt i 1903 og er ikke senere blevet fuldført. At Istandsættelsen saaledes blev afbrudt, skyldes alene den Omstændighed, at det ikke var lykkedes at opnaa en Overenskomst med Gaardens daværende Ejer om en Fred-